

РЕШЕНИЕ

№ 4799

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 27.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5066** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на И. В. С., с ЕГН [ЕГН], [населено място], подадена чрез адв. И. В., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 492/23-4332-000583/03.02.2023 г., издадена от Б. Т. Г. - мл. автоконтрольор при ОПП - СДВР, с която на жалбоподателя, на основание чл. 22 от ЗАНН, вр. чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП е приложена принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на МПС, с табели с рег. [рег.номер на МПС], за срок от 6 месеца и са отнети свидетелството за регистрация на МПС част II, №[ЕИК] и табели с рег. [рег.номер на МПС].

Оспорващият твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила, като в тази връзка са развити подробни доводи в жалбата. Конкретно се сочи, че на 03.02.2023 г. жалбоподателят не е управлявал автомобила след употреба на наркотични вещества, предвид резултатите от изготвената токсикохимична експертиза на ВМА. Претендира се отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. В., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Подробни доводи развива в писмените бележки. Претендира разности, съобразно списък (л. 61).

Ответникът – Б. Т. Г. - мл. автоконтрольор при ОПП – СДВР, редовно призован, не се

явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата. Административен съд – София – град, Трето отделение, 44 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 03.02.2023 г. Б. Г. – мл. автоконтрольор в ОПП при СДВР е съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА, № 814371 /л. 12/, срещу жалбоподателя И. В. С., за това, че на тази дата, около 04.50 ч. в [населено място], по [улица], като водач на „А. А4“ с рег. [рег.номер на МПС], управлявал под въздействието на наркотични вещества /канабис – 25/, установено с техническо средство – Д. Т. 5000 с № ARMM - 0017, с проба № 257, направена в 05.08 ч. на 03.02.2023 г.

В цитирания АУАН, като мотиви за издаването му е отразена посочената по-горе фактическа обстановка, обосноваваща нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП. С акта са иззети като доказателства СУМПС №[ЕИК] и контролен талон № [ЕГН] и СРМПС №[ЕИК]. На водача бил връчен талон за медицинско изследване и 7 броя стикери с номер А068296. Срещу така издадения АУАН от страна на водача на МПС е депозирано възражение /л. 25/.

Въз основа на АУАН, ответникът по делото е издал оспорената в настоящето производство Заповед за прилагане на ПАМ, като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. "б" от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно „прекръпяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително представените по разпореждане на съда документи. Приобщени в доказателствения материал са и следните писмени доказателства: справка за нарушител/водач (л. 29 и сл.), заверено копие на докладна записка (л. 22), заверено копие на медицински талон за изследване № 086442 (л. 21), справка разпечатка от проба № 257 (л. 23); постановление за прекръпяване на наказателно постановление от 09.03.2023 г., издадено от прокурор при СРП във връзка ДП № 170/2023 по описа на 03 РУ-СДВР, пр.пр. № 2902/2023 по описа на СРП (л. 28).

По делото на 21.06.2023 г. с писмо на зам.-началника на ВМА по диагностично - лечебната дейност (л. 54) е представена химико-токсикологична експертиза с рег. № И-1547 от 15.02.2023 г. по ДП № 2273МК 170/23 г. по описа на 03 РУ-СДВР, извършена във връзка предоставения на жалбоподателя талон за медицинско изследване. От заключението на същата е видно, че в следствие на представени за изследване биологични проби от И. С. не е установено наличие на наркотични вещества – отрицателен резултат за наличие на специфичен метаболит на тетрахидроканабинол, както и на каквито и да е други наркотични или упойващи вещества.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства с разпита на свидетеля Н. В. С., сестра на жалбоподателя.

От показанията ѝ се установява, че в началото на месец февруари, сутринта, около 05.00 ч., брат ѝ се свързал с нея по телефона. Разказал ѝ, че при проверка и извършени проби за употреба на наркотици един от тестовете дал положителен резултат, конкретно този за марихуана. Помолил я да го прибере, защото са свалили номерата на колата му. Свидетелката заявява, че е тръгнала към ВМА, като при проведен втори

разговор разбрала, че вече са приключили там, а тя трябва да тръгне към районното управление, за да вземе ключа на колата му, която да прибере. Според С., по телефона брат ѝ е звучал напълно адекватно и ѝ обяснил случилото се с подробности. Съдът кредитира показанията на свидетеля, като логични, непротиворечиви и съответстващи на останалия доказателствен материал по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество, жалбата се явява основателна.

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП. По своето правно естество заповедта за налагане на ПАМ е отежняващ индивидуален административен акт и се регулира от нормите на АПК.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица. Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. От представените по делото заповеди – л. 31-33 е видно, че заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП могат да се издават и от полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспорения вид.

Заповедта е обективизирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ. За да приложи процесната принудителна мярка, административният орган е приел от фактическа страна, че водачът на л.а. „А. А4“ с рег. [рег.номер на МПС] – И. В. С., управлявал л.а. под въздействието на наркотични вещества /канабис – 25/, с което е нарушил чл. 5, ал. 3, т. 1, пр. 2 от ЗДвП.

Съгласно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат множество принудителни административни мерки, като в т.2а, б. „б“ от същия е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за

извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ – е управлението на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване.

В случая заповедта е издадена при отсъствие на посочените по-горе материалноправните предпоставки предвидени в чл. 171, т.2а, б. „б“ от ЗДвП. Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК доказателствената тежест лежи върху административния орган. Той трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт и дали са изпълнени законовите изисквания при издаването му. В хода на административното производство обаче от страна на административния орган не се ангажирани безспорни доказателства, които да потвърдят резултата от дрегера. Събраните по делото доказателства опровергават извода на административния орган за необходимост от прилагане на ПАМ.

Установява се от фактите по делото, че жалбоподателят С. безспорно е управлявал МПС, но не и след употреба на наркотични вещества, така както е прието от страна на административния орган. Действително същият е бил тестван с техническо средство Д. Т. с отчетен положителен резултат за наличие на наркотично вещество - канабис, но този факт е оборен от страна на жалбоподателя с оглед ангажираните в съдебното производство писмени доказателства. След връчване на талона за медицинско изследване, С. е посетил медицинско заведение - ВМА в рамките на указаното време и вследствие на предоставения от него биологичен материал е изготвена химико-токсикологично експертиза с рег. № И-1547 от 15.02.2023 г. по ДП № 2273МК 170/23 по описа на 03 РУ-СДВР. От заключението е видно, че няма наличие на специфичен метаболит на тетрахидроканабинол, нито на каквито и да е други наркотични или упойващи вещества.

Въз основа на горното следва да бъде обоснован извод, че в процесния случай не са налице описаните в заповедта обстоятелства за управление на ППС от адресата на заповедта на конкретната дата, час и място, под въздействие на наркотични и/или други упойващи вещества. За това категорично сочи резултатът от съдебнохимическата експертиза

В този смисъл фактическото основание, послужило за прилагането на процесната ПАМ спрямо жалбоподателя, се явява оборено, поради което оспорената заповед се явява постановена в нарушение на материалния закон и като такава следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски в общ размер на 1210 лв., от които 1200 лв. платено по банков път адвокатско възнаграждение и държавна такса – 10 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 492/23-4332-000583/03.02.2023 г., издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП от Б. Т. Г. - мл. автоконтрольор при ОПП – СДВР .

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, да заплати на И. В. С., с ЕГН-[ЕГН], сумата от 1210 /хиляда двеста и десет/ лева – разноси по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: